4 Aprilie

LITURGHIA DARURILOR

ÎNAINTESFINȚITE

-fără stările catismei a XVIII a-

Vineri seara, în a cincea săptămână a Sfântului şi Marelui Post

Preotul: **Binecuvântată este împărăţia Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

***Poporul*: Amin.**

Preotul: **M**ărire Ţie, Dumnezeul nostru, mărire Ţie. **Î**mpărate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevărului, care pretutindeni eşti, şi toate le împlineşti, tezaurul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte de toată întinarea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Poporul*: S**finte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fără de moarte, îndură-te spre noi. ***(de trei ori)

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime îndură-te spre noi; Doamne, curăţeşte păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre, Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-te spre noi. ***(de trei ori)***

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vină împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi şi ne iartă nouă păcatele noastre precum şi noi iertăm greşiţilor noştri şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuieşte de cel rău.

Preotul: **C**ă a ta este împărăţia şi puterea şi mărirea, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

***Poporul*: A**min.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire şi în mare-cuviinţă Te-ai îmbrăcat,
Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,
Cel ce acoperi cu ape înălţimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,
Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
şi slujitori Ţie, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munţilor vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.

Se înalţă munţi, şi se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munţilor vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munţii din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
şi verdeaţă, pentru trebuinţa oamenilor,

Ca să scoţi pâine din pământ
şi vin ce înveseleşte inima omului.

Ca să înveseleşti faţa cu untdelemn,
şi pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările îşi vor face cuib;
lăcaşul cocostârcului se înalţă deasupra lor.

Munţii cei înalţi, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele şi-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, şi s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
şi să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, şi s-au adunat,

şi în culcuşurile lor se vor aşeza.

La lucrul său ieşi-va omul,
şi la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înţelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăşi marea cea mare şi largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
vieţuitoare mici şi mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine aşteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi;

Dar, întorcând Tu faţa Ta, se vor tulbura;
lua-vei spiritul lor, şi se vor sfârşi, şi în ţărâna lor se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, şi se vor zidi
şi vei înnoi faţa pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, şi-l face de se cutremură;
Cel ce se atinge de munţi, şi fumegă.

Cânta-voi Domnului în viaţa mea,

cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
şi eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoşii de pe pământ,
şi cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Şi iarăşi:
Soarele şi-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric şi s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ş**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeului nostru, mărire ţie.

Ectenia mare

***Preotul*: C**u pace Domnului să ne rugăm.

***Poporul*: *D**oamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul*: P**entru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

***Poporul*: *D**oamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul*: Pentru** pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pentru** sfânt locaşul acesta, şi pentru cei ce cu credinţă, cu bună cucernicie, şi cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pentru** Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru cinstita Preoţime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pentru** autorităţile şi oştirea ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pentru** ţara noastră, oraşul (sau satul) acesta şi pentru toate oraşele şi satele, şi pentru cei ce cu credinţă locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pentru** bună liniştea aerului, şi pentru înmulţirea roadelor pământului, şi pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pentru** cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, şi pentru cei robiţi, şi pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pentru** ca să fim mântuiţi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Apără**, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul*: *Doamne, îndură-Te spre noi.

***Preotul*: Pe** preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul*: *Ţie Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ţie se cuvine toată mărirea, cinstirea, şi închinarea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul*: *Amin

Se cântă *Doamne strigat-am...* pe glasul 6. *Se pun 10 stihiri. Stihira zilei, din Triod, glas 6. (de două ori). Martirica din Triod, glas 6. 7 stihiri ale Născătoarei de Dumnezeu, din Triod, glas 6.*

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
şi uşă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleşug:
ca să mă apăr, dezvinovăţindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârşesc fărădelege;
şi nu mă voi întovărăşi cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, şi mă va mustra:
iară untdelemn al păcătosului să nu ungă capul meu; că şi rugăciunea mea este împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunaţi cu pietre, judecătorii lor:
auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
aşa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt ochii mei:
întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzeşte-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
şi de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii:
deosebi sunt eu, şi voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
şi tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, şi am privit:
şi nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
şi nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu eşti nădejdea mea:

partea mea eşti, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:
că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

În timpul citirii psalmilor, preotul ridică Sfântul Disc în dreptul frunţii şi merge la Proscomidiar, ocolind Sfânta Masă pe dreapta, iar paracliserul merge înainte cu lumânarea aprinsă şi cu cădelniţa, tămâind.

Când se pune şi catisma a XVIII a, atunci procesiunea cu Sfântul Disc de la Sfânta Masă la Proscomidiar, se face în timpul citirii stării a III a a catismei.

Stihira zilei din Triod, glas 6

Ieşind din dumnezeieştile Tale porunci ca din Ierusalim, şi ajungând la patimile Ierihonului, târându-mă de deşarta mărire a grijilor celor lumeşti, am căzut între tâlharii gândurilor. Dezbrăcându-mă aceia de veşmântul harului înfierii, zac în răni ca şi cum aş fi fără suflare. Preotul trecând şi văzându-mi căderea, nu m-a luat în seamă; levitul şi el, îngreţoşându-se, a trecut pe

alăturea. Iar Tu, Doamne, Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară în chip de negrăit, prin vărsarea mântuitorul sânge şi a apei ce s-a vărsat de bunăvoie din coasta Ta, picurând ca nişte untdelemn, Hristoase Dumnezeule, peste rănile mele, înfăşurându-le cu legături, rânduieşte-mă în ceata cerească, ca un milostiv.

Pe mine mă aşteaptă drepţii:
până ce vei răsplăti mie.

Ieşind din dumnezeieştile Tale porunci ca din Ierusalim, şi ajungând la patimile Ierihonului, târându-mă de deşarta mărire a grijilor celor lumeşti, am căzut între tâlharii gândurilor. Dezbrăcându-mă aceia de veşmântul harului înfierii, zac în răni ca şi cum aş fi fără suflare. Preotul trecând şi văzându-mi căderea, nu m-a luat în seamă; levitul şi el, îngreţoşându-se, a trecut pe alăturea. Iar Tu, Doamne, Cel ce Te-ai întrupat din Fecioară în chip de negrăit, prin vărsarea mântuitorul sânge şi a apei ce s-a vărsat de bunăvoie din coasta Ta, picurând ca nişte untdelemn, Hristoase Dumnezeule, peste rănile mele, înfăşurându-le cu legături, rânduieşte-mă în ceata cerească, ca un milostiv.

Psalmul 129

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către tine, Doamne!
Doamne ascultă glasul meu.

Martirica din Triod

Martirii Tăi, Doamne, nu s-au lepădat de Tine, nici s-au depărtat de la poruncile Tale; pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pe noi.

Fie urechile tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Stihirile Născătoarei de Dumnezeu, din Triod, glas 6

Sfatul cel mai înainte de veci descoperindu-l ţie, Fecioară, Gabriel a stat înaintea ta, închinându-se şi zicând: Bucură-te, pământul cel nesemănat! Bucură-te, rugul cel nears! Bucură-te, adâncul cel cu anevoie a se vedea! Bucură-te, podul care ne trece la ceruri, şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob! Bucură-te, dumnezeiască năstrapă cu mană! Bucură-te, dezlegarea blestemului! Bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine!

Pe 6: **D**e te vei uita la fărădelegi, Doamne:
Doamne, cine va suferi? că la tine este îndurarea:

Sfatul cel mai înainte de veci descoperindu-l ţie, Fecioară, Gabriel a stat înaintea ta, închinându-se şi zicând: Bucură-te, pământul cel nesemănat! Bucură-te, rugul cel nears! Bucură-te, adâncul cel cu anevoie a se vedea! Bucură-te, podul care ne trece la ceruri, şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob! Bucură-te, dumnezeiască năstrapă cu mană! Bucură-te, dezlegarea blestemului! Bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine!

Pentru numele tău te-am aşteptat, Doamne,
aşteptat-a sufletul meu cuvântul tău:
sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Sfatul cel mai înainte de veci descoperindu-l ţie, Fecioară, Gabriel a stat înaintea ta, închinându-se şi zicând: Bucură-te, pământul cel nesemănat! Bucură-te, rugul cel nears! Bucură-te, adâncul cel cu anevoie a se vedea! Bucură-te, podul care ne trece la ceruri, şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob! Bucură-te, dumnezeiască năstrapă cu mană! Bucură-te, dezlegarea blestemului! Bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine!

Pe 4: **D**in straja dimineţii până în noapte:
din straja dimineţii să spere Israel întru Domnul.

Te arăţi mie ca un om, zis-a curata Fecioară către Arhanghel; şi cum vesteşti graiuri mai presus de om? Zis-ai că va fi Dumnezeu cu mine şi Se va sălăşlui în pântecele meu; dar cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc de sfinţire Celui ce este mai presus de Heruvimi? Nu mă amăgi cu înşelăciune; că n-am cunoscut plăcere şi sunt necunoscătoare de nuntă; deci cum voi naşte Prunc?

Că la Domnul este mila, şi multă mântuire la el:
şi el va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Te arăţi mie ca un om, zis-a curata Fecioară către Arhanghel; şi cum vesteşti graiuri mai presus de om? Zis-ai că va fi Dumnezeu cu mine şi Se va sălăşlui în pântecele meu; dar cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc de sfinţire Celui ce este mai presus de Heruvimi? Nu mă amăgi cu înşelăciune; că n-am cunoscut plăcere şi sunt necunoscătoare de nuntă; deci cum voi naşte Prunc?

Psalmul 116

Lăudaţi pe Domnul, toate neamurile,
lăudaţi-l, toate popoarele.

Dumnezeu unde voieşte, se biruieşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, şi se săvârşesc cele ce sunt mai presus de fire; crede cuvintelor mele cele adevărate, Preasfântă şi fără prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău şi voi naşte pe Cel fără de trup, Care va lua trup din mine; ca prin această unire să ridice, ca un puternic, pe om la vrednicia cea dintâi prin unirea firilor.

Că s-a întărit mila lui peste noi,
şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Dumnezeu unde voieşte, se biruieşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, şi se săvârşesc cele ce sunt mai presus de fire; crede cuvintelor mele cele adevărate, Preasfântă şi fără prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău şi voi naşte pe Cel fără de trup, Care va lua trup din mine; ca prin această unire să ridice, ca un puternic, pe om la vrednicia cea dintâi prin unirea firilor.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

Glas 2

Taina cea din veci se descoperă astăzi, şi Fiul lui Dumnezeu, fiu omului Se face; ca luând ce este mai rău, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam, poftind să fie Dumnezeu şi n-a fost. Iar Dumnezeu Se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura şi să salte firea, că Arhanghelul stă cu frica înaintea Fecioarei şi îi aduce bucurie împotriva întristării. Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, mărire Ţie.

Se face Intratul cu cădelniţa

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină:

Seara şi dimineaţa, şi la amiază te lăudăm, bine te cuvântăm, îţi mulţumim şi ne rugăm ţie, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuieşte de toţi cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noştri, şi întru tine am nădăjduit: să nu ne ruşinezi pe noi,

Dumnezeul nostru. Că ţie se cuvine toată mărirea, cinstea şi închinăciunea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

***Preotul*: Înţelepciune, drepţi!**

***Poporul*: L**umină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, şi pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii lăudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea te măreşte.

***Preotul*: S**ă luăm aminte. **P**ace tuturor.

***Poporul*: Ş**i spiritului tău.

***Preotul*: Î**nţelepciune, să luăm aminte.

Poporul:

Prochimenul din Triod, glas 4

Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător şi mult-Milostiv. (Ps. 102, 8)

*Stih: **B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. (Ps. 102, 1)*

Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător şi mult-Milostiv. (Ps. 102, 8)

Lecturile Triodului

Preotul: **Î**nţelepciune!

Lectorul: **D**in cartea Facerii (**22,1-18**), citire:

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Lectorul: **D**upă acestea, Dumnezeu a încercat pe Avraam şi i-a zis: "Avraame, Avraame!". Iar el a răspuns: "Iată-mă!". Şi Dumnezeu i-a zis: "Ia pe fiul tău, pe Isaac, pe unicul tău fiu, pe care-l iubeşti, şi du-te în pământul Moria şi adu-l acolo ardere de tot pe un munte, pe care ţi-l voi arăta Eu". Sculându-se deci Avraam dis-de-dimineaţă, a pus samarul pe asinul său şi a luat cu sine două slugi şi pe Isaac, fiul său; şi tăind lemne pentru jertfă, s-a ridicat şi a plecat la locul de care-i grăise

Dumnezeu. Iar a treia zi, ridicându-şi Avraam ochii, a văzut în depărtare locul acela. Atunci a zis Avraam slugilor sale: “Rămâneţi aici cu asinul, iar eu şi copilul ne ducem până acolo şi, închinându-ne, ne vom întoarce la voi”. Luând deci Avraam lemnele cele pentru jertfă, le-a pus pe umerii lui Isaac, fiul său; iar el a luat în mâni foc şi cuţitul şi s-au dus amândoi împreună. Atunci a grăit Isaac lui Avraam, tatăl său şi a zis: “Tată!”. Iar acesta a răspuns: “Ce este, fiul meu?”. Zis-a Isaac: „Iată, foc şi lemne avem; dar unde este oaia pentru jertfă?”. Avraam însă a răspuns: “Fiul meu, se va îngriji Dumnezeu de oaia jertfei Sale!”. Şi s-au dus mai departe amândoi împreună. Iar dacă au ajuns la locul de care grăise Dumnezeu, a ridicat Avraam acolo jertfelnic, a aşezat lemne pe el şi, legând pe Isaac, fiul său, l-a pus pe jertfelnic, deasupra lemnelor. Apoi şi-a întins Avraam mâna şi a luat cuţitul, ca să junghie pe fiul său. Atunci îngerul Domnului a strigat către el din cer şi a zis: “Avraame, Avraame!”. Răspuns-a acesta: “Iată-mă!”. Iar îngerul a zis: “Să nu-ţi ridici mâna asupra copilului, nici să-i faci vreun rău, căci acum cunosc că te temi de Dumnezeu, şi pentru Mine n-ai cruţat nici pe singurul fiu al tău”. Şi ridicându-şi Avraam ochii, a privit, şi iată la spate un berbec încurcat cu coarnele într-un tufiş. Şi, ducându-se, Avraam a luat berbecul şi l-a dus jertfă în locul lui Isaac, fiul său. Avraam a numit locul acela Iahve-Ire, adică, Dumnezeu poartă de grijă şi de aceea se zice astăzi: “În munte Domnul Se arată”. Şi a strigat a doua oară îngerul

Domnului către Avraam şi i-a zis: “Juratu-M-am pe Mine Însumi, zice Domnul, că de vreme ceai făcut aceasta şi n-ai cruţat nici pe singurul tău fiu pentru Mine, de aceea te voi binecuvânta cu binecuvântarea Mea, şi voi înmulţi foarte neamul tău, ca să fie ca stelele cerului şi ca nisipul de pe ţărmul mării şi va stăpânii neamul tău cetăţile neprietenilor săi; şi se vor binecuvânta prin neamul tău toate popoarele pământului, pentru că ai ascultat glasul Meu”.

Poporul:

Prochimenul din Triod, glas

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut. (Ps. 103, 25)

*Stih: **B**inecuvintează, suflete al meu pe Domnul, Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte. (Ps. 103, 1)*

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut. (Ps. 103, 25)

După cântarea prochimenului, preotul zice:

Porunciţi!

Şi luând preotul cu amândouă mâinile cădelniţa şi sfeşnicul cu lumânarea aprinsă, stând înaintea

Sfintei Mese, şi fiind cu faţa spre răsărit, face cu sfeşnicul cruce, zicând cu glas mare:

Înţelepciune drepţi!

Apoi întorcându-se către popor, zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Apoi, a doua lectură.

Din Pildele lui Solomon (17,17–18,5), citire:

Preotul: **S**ă luăm aminte.

Lectorul: **P**rietenul (adevărat) iubeşte în orice vreme, iar în nenorocire el e ca un frate. Omul fără pricepere se prinde prin dărnicia mâinii lui; el se pune chezaş pentru aproapele lui. Cine iubeşte certurile, iubeşte păcatul; cel ce ridică glasul îşi iubeşte ruina. Cel ce are o inimă vicleană nu află fericirea, şi cel ce are o limbă şireată dă peste necaz. Cel ce dă naştere unui nebun va avea o mare supărare, şi părintele nu are nici o bucurie pentru un fiu sărit din minte. O inimă veselă este un leac minunat, pe când un duh fără curaj usucă oasele. Nelegiuitul primeşte daruri scoase (pe ascuns) din sân, ca să abată cărările dreptăţii. Omul priceput are înaintea ochilor lui înţelepciunea, iar ochii celui nebun se uită la

capătul pământului. Feciorul nebun este necaz pentru tatăl lui şi amărăciune pentru maica lui. Nu se cuvine să pui la plată pe omul drept, nici să osândeşti pe cei nevinovaţi din pricină că umblă drept. Cel ce-şi stăpâneşte cuvintele sale are ştiinţă şi cel ce-şi ţine cumpătul este un om priceput. Chiar şi nebunul, când tace, trece drept înţelept; când închide gura este asemenea unui om cuminte... Cel ce se ţine deoparte caută să-şi mulţumească pornirea pătimaşă; împotriva oricărui sfat înţelept se porneşte. Celui nebun nu-i place înţelepciunea, ci darea pe faţă a gândurilor lui. Când vine cel nelegiuit, vine şi defăimarea şi odată cu ruşinea şi batjocura. Vorbele (ieşite) din gura omului sunt ape fără fund; izvorul înţelepciunii este un şuvoi care dă peste maluri. Nu este cu cale să cauţi la faţa celui fără de lege şi să nu faci dreptate celui drept la judecată.

Preotul: **P**ace ţie, cititorule!

Lectorul: **Ş**i Spiritului tău.

La sfârşitul celei de a doua lecturi, preotul începe să cădească altarul, de jur împrejur. Diaconul luând în mâna dreaptă un sfeşnic cu lumânarea aprinsă, stă de-a dreapta preotului, apoi merge înaintea lui. Iar preotul, cădind de 3 ori, cântă:

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Poporul: **Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

Preotul rămâne în faţa Sfintei Mese până ce poporul repetă cântarea, după care merge în latura de miazăzi a Sfintei Mese şi de acolo rosteşte ***stihul întâi****, cădind de trei ori:*
Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine!

***Poporul*: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

Preotul venind după aceea în partea dinspre răsărit, rosteşte ***stihul al doilea****, cădind de trei ori:*

Pune, Doamne, pază gurii mele şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele!

***Poporul*: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

Preotul merge apoi în partea dinspre miazănoapte şi de aici rosteşte ***stihul al treilea****, cădind de trei ori:*
Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să-mi dezvinovăţesc păcatele mele.

***Poporul*: Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

Preotul, cădind de trei ori Sfânta Masă din faţă, zice:

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea Ta

***Poporul*: Ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.**

Preotul face 3 metanii adânci, zicând:

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul
şi mă miluieşte!

Ectenia Întreită (*a cererii stăruitoare*)

Preotul: **S**ă zicem toţi, din tot sufletul, şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **D**oamne atotţinătorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne, şi Te îndură spre noi.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: **M**iluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte.

Poporul: ***D**oamne, îndură-Te spre noi* (*de trei ori*).

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autorităţile şi oştirea ţării, pentru pacea, sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru Fraţii noştri, preoţii, ieromonahii, şi pentru toţi cei întru Hristos fraţii noştri.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi

iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraţilor sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru fericiţii, şi pururea pomeniţii Ctitorii sfintei Bisericii acesteia, şi pentru toţi cei mai înainte adormiţi părinţii şi fraţii noştri dreptcredincioşi, care întru cucernicie odihnesc aici şi pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, şi fac bine în sfânta şi întru tot cinstită biserica aceasta; pentru cei ce se ostenesc şi cântă; şi pentru poporul ce e de faţă, şi aşteaptă de la Tine mare şi multă milă.

Rugăciunea cererii stăruitoare

***Preotul, în taină*:**

Doamne, Dumnezeul nostru, primeşte de la robii tăi această rugăciune stăruitoare şi ne miluieşte, după mulţimea milei Tale, şi trimite îndurările Tale peste noi şi peste tot poporul Tău, care aşteaptă de la Tine mare şi bogată milă.

Cu glas înalt:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

***Poporul*: *Amin*.**

***Preotul*: Iară şi iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.**

***Poporul: D**oamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul*: Apără, mântuieşte, miluieşte şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.**

***Poporul: D**oamne, îndură-Te spre noi.*

Rugăciunea a II a a credincioşilor

***Preotul, în taină*:**

Stăpâne sfinte, preabunule, Te rugăm pe Tine, cel bogat întru îndurare, milostiv fii nouă păcătoşilor şi ne fă vrednici de primirea Unuia-născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, a Împăratului măririi. Că iată, preacuratul lui Trup şi de viaţă făcătorul lui Sânge, de mulţimea oştilor cereşti în chip nevăzut înconjurate, întru acest ceas intrând, pe această masa de taină se vor pune înainte, a căror împărtăşire fără de osândă, dăruieşte-o nouă, ca, prin ele, ochiul minţii luminându-se, fii ai luminii şi ai zilei să ajungem.

***Preotul*: Înţelepciune!**

După darul Hristosului tău, cu care împreună eşti binecuvântat, cu preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Acum puterile cereşti împreună cu noi nevăzut slujesc. Că iată, intră Împăratul măririi.
Preotul cădeşte după obicei, iar diaconul îl însoţeşte mergând înaintea lui cu orarul ridicat în mâna dreaptă. Întorşi în Altar, se duc la masa proscomidiei. Preotul pune Aerul pe umărul diaconului, iar el însuşi ia sfântul Disc şi Potirul, şi aşa ies, cu toată reverenţa, mergând înainte cu sfeşnice aprinse, iar diaconul cădeşte Sfintele Taine. Şi aşa fac Intratul, nezicând nimic.

Iată jertfa cea de taină săvârşită se înconjură.
Cu credinţă şi cu iubire să ne apropiem, ca să fim părtaşi vieţii de veci. Aliluia. Aliluia. Aliluia.

Şi preotul, aşezând Sfintele Taine pe masa altarului, ridică acoperămintele de pe sfintele vase, ia Aerul de pe umărul diaconului şi îl aşază peste Daruri, cădindu-le. Apoi fac trei metanii mari zicând:

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine păcătosul şi mă miluieşte!

Apoi
Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.
Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*
Preotul: Pentru cinstitele şi mai înainte sfinţitele daruri, ce sunt puse înainte, Domnului să ne rugăm.
Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*
Preotul: Ca iubitorul de oameni Dumnezeul nostru cel ce le-a primit în sfântul, şi mai presus de ceruri, şi înţelegătorul Său altar, ca miros de bună mireasmă spirituală, să ne trimită nouă dumnezeiasca milă, şi darul Sfântului Spirit, să ne rugăm.
Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*
Preotul: Pentru ca să fim mântuiţi de tot necazul, mania, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.
Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*
Preotul: Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.
Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*
Preotul: Ziua toată desăvârşită, sfântă, cu pace şi fără de păcate, de la Domnul să cerem.
Poporul: *Dă-ne, Doamne.*
Preotul: Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.
Poporul: *Dă-ne, Doamne.*
Preotul: Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.
Poporul: *Dă-ne, Doamne.*

Preotul:**C**ele bune şi de folos sufletelor noastre, şi pace lumii, de la Domnul să cerem.
Poporul: D*ă-ne, Doamne.*
Preotul:**C**ealaltă vreme a vieţii noastre în pace, şi întru pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.
Poporul: D*ă-ne, Doamne.*
Preotul:**S**fârşit creştinesc vieţii noastre, fără de patimă, neînfruntat, cu pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.
Poporul: D*ă-ne, Doamne.*
Preotul:**U**nirea credinţei, şi împărtăşirea Sfântului Spirit cerând, pe noi înşine şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ţ*ie, Doamne.*

Preotul, în taină**:**

D**umnezeule al tainelor celor negrăite şi nevăzute, la care sunt vistieriile cele ascunse ale înţelepciunii şi ale cunoştinţei; Care ne-ai descoperit slujirea acestei Liturghii şi, pentru multă iubirea Ta de oameni, ne-ai rânduit pe noi, păcătoşii, să-Ţi aducem daruri şi jertfe pentru păcatele noastre şi pentru cele din neştiinţă ale poporului; Însuţi, nevăzutule Împărat, Cel ce faci lucruri mari şi nepătrunse, preamărite şi minunate şi cărora nu este număr, caută spre noi, nevrednicii robii Tăi, cei ce stăm înaintea sfântului Tău**

jertfelnic, ca înaintea tronului de heruvimi, pe care odihneşte Unul-Născut, Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, prin înfricoşătoarele taine ce sunt puse înainte; şi, curăţindu-ne pe noi şi pe credinciosul Tău popor de toată necurăţia, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, ale tuturor, cu sfinţire statornică; ca, în curată conştiinţă, cu faţă neînfruntată şi cu inima luminată, împărtăşindu-ne cu aceste Dumnezeieşti şi Sfinte Taine şi, printr-Însele, vii făcându-ne, să ne unim cu Însuşi Hristosul Tău, Adevăratul nostru Dumnezeu, Care a zis: Cel ce mănâncă Trupul Meu şi bea Sângele Meu, întru Mine rămâne şi Eu întru el; ca sălăşluindu-se şi petrecând întru noi Cuvântul Tău, Doamne, să ne facem biserică a Preasfântului şi vrednicului de închinare Spiritului Tău, mântuindu-ne de toată uneltirea diavolească, ce se lucrează în faptă sau în cuvânt sau în gând, şi să dobândim bunătăţile cele făgăduite nouă, împreună cu toţi sfinţii Tăi, care din veac au bineplăcut Ţie.

Preotul, cu glas înalt:

Şi ne învredniceşte Stăpâne, cu îndrăznire, fără de osândă, să cutezăm a Te chema pe Tine, Dumnezeul cel ceresc, Tată, şi a zice:

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vină împărăţia Ta, fie voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ; pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă păcatele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri, şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuieşte de cel rău.

***Preotul:* Că a Ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.**

Poporul*: *Amin.

***Preotul:* Pace tuturor.**

Poporul:* *Şi spiritului tău.

***Preotul:* Capetele voastre Domnului să le plecaţi.**

Poporul:* *Ţie, Doamne.

Rugăciunea de plecare a capetelor

***Preotul, în taină*:**

Dumnezeule Cel singur bun şi milostiv, Care întru cele de sus locuieşti şi spre cei smeriţi priveşti, caută cu ochi

milostivi spre tot poporul Tău şi-l păzeşte pe el. Şi ne învredniceşte pe noi toţi, fără de osândă să ne împărtăşim cu aceste făcătoare de viaţă Taine ale Tale; că Ţie am plecat capetele noastre, de la Tine aşteptând mila Ta cea bogată.

Preotul, cu glas înalt:

Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Tău Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

*Poporul: **A**min.*

Preotul:

Ia aminte, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, din sfântul Tău locaş şi de pe Tronul măririi împărăţiei Tale şi vino să ne sfinţeşti pe noi, Cel ce sus împreună cu Tatăl şezi, şi aici, în chip nevăzut, împreună cu noi petreci. Şi ne învredniceşte, prin mâna Ta cea puternică, a ni se da nouă Preacuratul Tău Trup şi Cinstitul Tău Sânge şi, prin noi, întregului tău popor.

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul, şi mă miluieşte!

Preotul: **S**ă luăm aminte! **S**fintele cele mai înainte sfinţite, sfinţilor!

***Poporul*: U**nul Sfânt, unul Domn, Isus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl. **A**min.

Preotul, descoperind Sfânta Pâine, face înălţarea şi frângerea în 4 apoi, făcând Cruce deasupra Sfântului Potir, cu părticica IC, o pune în potir, în tăcere. Diaconul toarnă în chipul Crucii apă caldă în sfântul potir.

În timp ce preotul se împărtăşeşte, poporul cântă chinonicul/priceasna liturghiei darurilor:

Gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul. **A**liluia, **A**liluia, **A**liluia!

Apoi:

Cred, Doamne, şi mărturisesc că Tu eşti cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuieşti pe cei păcătoşi, dintre care cel dintâi sunt eu.

Cred că ceea ce iau este însuşi Preacurat Trupul Tău şi însuşi preacinstit Sângele Tău. Deci mă rog Ţie: Miluieşte-mă şi-mi iartă păcatele cele de voie şi cele fără de voie, pe care le-am făcut cu cuvântul sau cu lucrul, cu ştiinţă sau cu neştiinţă. Şi mă învredniceşte, fără de osândă, să mă împărtăşesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor şi spre viaţa de veci. Amin.

Cinei Tale celei de taină, astăzi, Fiul lui Dumnezeu, părtaş primeşte-mă, că nu voi spune duşmanilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îţi voi da ca

Iuda, ci ca tâlharul, mărturisindu-mă, strig Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, întru Împărăţia Ta.
Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie mie împărtăşirea cu Sfintele Tale Taine, Doamne, ci spre vindecarea sufletului şi a trupului meu. **A**min.

***Preotul*: C**u frică de Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste, să vă apropiaţi!

***Poporul*: A**min. **B**ine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. *(Psalm 33,1)*

După cuminecarea credincioşilor, preotul binecuvântează cu sfântul Potir:

***Preotul:*M**ântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta.

***Poporul*: P**âinea cea cerească şi paharul vieţii gustaţi şi vedeţi că bun este Domnul. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

***Preotul:* B**inecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

***Poporul*: A**min.

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm mărirea Ta; că ne-ai învrednicit a ne împărtăşi cu Sfintele, Cele fără de

moarte, cu Preacinstitele şi de viaţă Făcătoarele Tale Taine. Întăreşte-ne pe noi întru sfinţenia Ta, toată ziua să ne învăţăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia!

***Preotul*: D**repţi! După ce ne-am împărtăşit cu sfintele, preacuratele, cele fără de moarte, cereştile şi de viaţă făcătoarele, înfricoşătoarele lui Hristos Taine, cu vrednicie să mulţumim Domnului.

***Poporul*: *D*oamne, îndură-Te spre noi.**

***Preotul*: A**pără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

***Poporul*: *D*oamne, îndură-Te spre noi.**

***Preotul*: Z**iua toată desăvârşit sfântă, cu pace şi fără de păcate, cerând, pe noi înşine şi unul pe altul şi toată viaţa noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

***Poporul*: Ţ**ie, Doamne.

Rugăciunea de Mulţumire

***Preotul, în taină*:**

Mulţumim Ţie, Mântuitorule, Dumnezeule a toate, pentru toate bunătăţile pe care ni le-ai dăruit şi pentru împărtăşirea sfântului Trup şi Sânge al

Hristosului Tău, şi Te rugăm, Stăpâne iubitorule de oameni, păzeşte-ne sub acoperământul aripilor Tale şi ne dă nouă ca, până la suflarea noastră cea de pe urmă, cu vrednicie să ne împărtăşim cu Sfintele Tale, spre luminarea sufletului şi a trupului, spre moştenirea împărăţiei cerurilor.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu eşti sfinţirea noastră şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

***Poporul*: A**min.

***Preotul*: C**u pace să ieşim.

***Poporul*: *Î**ntru numele Domnului.*

***Preotul*: D**omnului să ne rugăm.

Poporul: D*oamne, îndură-Te spre noi.*

Rugăciunea Amvonului

***Preotul*: Stăpâne, Atotţinătorule, Cel ce cu înţelepciune ai zidit toată făptura şi, pentru nespusa Ta purtare de grijă şi multa Ta bunătate, ne-ai adus întru aceste preacurate zile, spre curăţirea sufletelor şi a trupurilor, spre înfrânarea poftelor şi spre nădejdea învierii; Tu, care, în cele patruzeci de zile, ai dat în mâna**

slujitorului Tău Moise tablele cu literele dumnezeieşti, dă-ne şi nouă, Bunule, lupta cea bună să luptăm, calea postului să o săvârşim, credinţa neştirbită să o păzim, capetele nevăzuţilor balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne dovedim, şi fără de osândă să ajungem să ne închinăm şi sfintei Învieri.

Că S-a binecuvântat şi S-a preamărit preacinstitul şi de mare-cuviinţă numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

***Poporul:* Amin.**

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum şi până în veac. (*de 3 ori*)

Rugăciune la potrivirea Sfintelor

Preotul, în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, care ne-ai adus întru preacinstitele zilele acestea şi ne-ai făcut părtaşi înfricoşătoarelor Tale Taine, uneşte-ne cu turma Ta cuvântătoare şi ne fă moştenitori ai împărăţiei Tale. Amin.

***Preotul*: Binecuvântarea** Domnului peste voi, cu al Său har şi cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Apolisul
(Dezlegarea mică)

Preotul: **M**ărire Ţie, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, mărire Ţie.

Poporul: **M**ărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin. Doamne, îndură-Te spre noi *(de 3 ori)*. Părinte binecuvintează!

Preotul: **H**ristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale celui între sfinţi Părintele nostru Grigore Dialogul, ale Sfinţilor, mărităilor şi întru tot lăudaţilor Apostoli, ale sfinţilor şi bine biruitorilor Martiri, ale preacuvioşilor şi de Dumnezeu purtători Părinţi ai noştri, ale sfinţilor şi dreptţilor dumnezeieşti părinţi, Ioachim şi Ana şi ale tuturor sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, fiind bun şi iubitor de oameni.

Poporul: **A**min.

Preotul: **P**entru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Poporul: **A**min.